

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor., până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	ADMINISTRAȚIUNEA Librăriei și Tipografeii diec. în Caransebeș
” ” ” pe 1/2 an 5 ”		
” România și străinătate pe an 14 franci		
” ” ” ” pe 1/2 an 7 ”		

Influența lucrărilor religioase-morale din viața familiară asupra educațiunii copiilor

(Urmare)

III

Casa părintească este mai departe locul, unde se pune bază vieții morale, unde se desvoltă și se cultivă această viață.

Vieța morală presupune o conștiință morală și o voință tare (caracter) de a trăi conform conștiinții. Prin coatingerea cu părinții, cu frații și cu ceilalți membri ai casei, în copil se nasc idei după idei despre ceea ce este oprit și iertat, cari idei formează conștiința morală a copilului; apoi se produce în copil pe nesimțite o voință de a face ceea ce este drept și așa se pune bază caracterului.

Exemplul casnicilor, simțul de imitațiune înăscută copiilor și autoritatea părinților sunt factorii principali, cari formează conștiința și desvoltă caracterul copilului.

Să vedem acum, cum conlucră și cum se întregesc în lucrarea lor numiții factori.

Copilul mic vede casnicii, în mijlocul cărora trăește și crește, repetind zilnic aceleași lucrări, pe cari în parte părinții le pretind și dela el. Atât pe calea imitațiunii, foarte desvoltate la copii, cât și supunându-se orbiș autorității părinților, copilul se deprinde și se dădă cu timpul să săvârșască lucrările văzute și impuse. Îndatinările acestea încep cu lucruri mici și la părere neînsămnate, ca bunăcuviința la masă, spălarea corpului, curățirea hainelor etc. Dela acestea se trece la lucrări de adevărată valoare morală, ca salutarea părinților și a altor persoane, vorbirea cuviincioasă, tractarea umană a servitorimei, cumpătarea în mâncare și beutură, rugăciunea la anumite timpuri din zi, cercetarea bisericii etc. Din lucrările aceste repetite, pe cari copilul le face la început numai din îndatinare, iar mai târziu din convingere, se abstrag în

modul cel mai firesc maxime, ba chiar principii morale¹. În casa părintească însă i-se dă copilului ocaziune de a vedea și alt fel de lucrări, decât cele ce se repetesc zilnic și cari se săvârșesc oare cum anume, ca să fie văzute și eventual imitate de copil. Aceste lucrări au deosebită însămnătate pentru desvoltarea morală a copilului. Autorii lucrărilor servesc copilului ca modele de imitat, iar din lucrările lor se abstrag precepte morale, cari dela început au o mare putere convingătoare, căci copilul singur și independent apreciază lucrările și singur abstrage din ele învățăturile morale, cari îi măresc conștiința și cultivă voința.

În fine părinții de a dreptul prin sfaturile și învățăturile, ce le dau ei copiilor, promovează moralitatea acestora. Aceste sfaturi și învățături au o deosebită importanță, dacă sunt scoase din anumite întâmplări din viață, ce se petrec sub ochii copilului. Învățăturile, încopciate cu cazuri concrete determi-nează pe copil la săvârșirea de fapte bune cu mai mult efect decât ori care alt mijloc educativ, ba produc efecte mai puternice și mai durabile chiar și de cât învățământul sistematic².

Revocându-ne în memorie toate cele zise despre casa parintească ca locul, unde se incepe, se desvoltă și se cultivă viața morală, constatăm, că copilul din momentul, în care vine la conștiința de sine, trăește după anumite precepte morale, pe cari de câte ori le vatămă sau calcă, de atâtea ori se naște în el conștiința vinovăției. Și e foarte natural, că precum copilul bolnav trupește așa și copilul bolnav sufletește, adevărat cel cu conștiința vinovată, se îndreptă la părinți, și mai ales la mamă după ajutor. Acolo medicina dulce sau amară, aci iertarea sau pedeapsa, aduc însăntoșare și mântuire.

Dacă copilul a ajuns atât de departe în desvoltarea sa morală, apoi părinții pot face cu el un paș însămnat înainte în cultura lui religioasă presupunând

¹ I. H. Kahle, op. cit., pag. 74; I. Popescu, Pedagogia cit., pag. 281—284.

² I. Popescu, Pedag. cit., pag. 298.

însă, că ideea despre Dumnezeu a devenit o putere în inima copilului. Pe copilul cu conștiința vinovată și care își ia refugiul la părinți, aceștia cu tact și pricepere îl îndreaptă la acel Tată, căruia în prima linie a păcătuit, și care nu voiește moartea păcătosului ce se îndreaptă⁸.

Nazarenismul

— Istoria și ființa lui —
de Dr. Vladimir Dimățrievici
(Traducere)

„Dar ascultă lume și pricepe, dacă ești în stare: Căsătoria nu devine căsătorie prin instituțiunea omenescă a cununiei în biserică, ci ea e căsătorie înainte de aceea în urma sfințirii dumnezeiești, îndată ce doi indivizi cu aprobarea rudelor celor mai de aproape se încredințază reciproc, că se vor iubi unul pe altul și vor fi credincioși unul altuia (sic!)⁸⁴”

Este stare, precum e și starea căsătoriei, care nu se poate nimici prin neîmplinirea oare-cărora obiceiuri; căci altcum din starea militară ar trebui să iese toți, cari nu ș-ar împlini datorința după regulament^{84, 86}.

Faptul că oamenii totuș se cunună în biserică, poartă asupra sa pecetul anticrist, care e mai viclean decât fariseii și cărturarii, căci născotirilor sale poate să le dea înfățișarea unei autorități divine.⁸⁶

Însă de aceste mai vărtos protestanții ar trebui să se rușineze, cari înaintea lumii voiesc să arăte, că ei afară de Sf. Scriptură nu recunosc nici o tradiție. Ce înșamnă altcum la ei botezul copiilor, cununia în biserică etc. Reformațiunea înainta cu 300 de ani a tăiat fereii celei cu 7 capete (Apocalipsa, cap 13 și 14 — Fröhlich zice că ferea o aceasta sunt cele 7 taine ale noastre) cinci coarne; dar schimbarea s-a făcut numai în formă; în esență a semas, ce a fost⁸⁷.

Trecând la căsătoria sa proprie Fröhlich raționează în chipul următor: „Dacă soția mea adevărată ar fi avut copii cu mine fără intenția mea, dacă m-aș fi amorizat în ea fără să o merite ca soție adevărată atunci mi s-ar putea imputa c...ia și copiii ei după legile civile s-ar putea declara nelegiuți. Însă, când eu am recunoscut-o și public de soția mea și o după legea dumnezească și mai departe trebuie să o recunosc de atare, atunci e păcat strigător la ceriu, că oamenii în mod arbitrar nu numai că mi-au luat soția și copiii, ci îmi deneagă dreptul căsătoriei (?). Ce lege e aceea, ce se îndrăznește să delătore înșas și rânduiala (?) lui Dumnezeu, să pună femeia legiuită pe aceeaș treaptă cu c...a, iar copiii legiuți (?) să-i declare de nelegiuți?”⁸⁸

Și acum întărește vederile sale despre căsătorie și prin citate lungi din mai mulți scriitori teologi de pe acel timp; ⁸⁹ și termină în chipul următor: „În înțelesul cuvântului lui Dumnezeu și al rânduiei sale eu sunt căsătorit după toată regula (?); legătura conjugală nu se poate desface decât numai prin adulteriu și prin moarte; . . . noi pentru căsătoria noastră nu putem primi privilegiu de la „biserică de stat“, căci aceasta ne-o dă însuș Dumnezeu.

Afară de aceste lucrări mărginite la însuș obiectul, el se mai adresează deodreptul către judecătorii și regenții din Turgau cu scrisoarea, în care îi provoacă să răspundă, că de unde iși are originea cununia în biserică promițându-le, că se va supune îndată dacă îi dovedesc, că ea este întemeiată pe sf. Scriptură și că ei au drept să-l despartă de soția lui.

Însă când s'a convins, că nici pe lângă toate aceste „intrarea sa în căsătorie“ nimenia nu voiește să-o considere de atare, el iar se pune năcăjit pe speculațiuni. În anul 1845, când avea deja patru copii el trece în Alsacia la Strassburg. Aci a trăit singur aproape doi ani și abia în anul 1847 aduce la sine pe „soția sa și copiii“.

În ținutul acesta el cum să fie avut pace. În Alsacia meridională chiar era teren potrivit pentru activitatea lui. În Illkirch, lângă Strassburg pe atunci era un număr destul de respectabil de pietiști, pe cari îi numeau „die Kleinischen“, după un predicator oare-care cu numele Klein. Deci aci a fost temelie, pe care a început să zidească Fröhlich. Se înțelege, că de grabă i-a succes să se vire și în înșas viața din Strassburg și începe și aci să țină întrunirile sale regulate în casa Stallgasse Nr. 3. Cei mai buni ascultători ai lui erau femeile și fetele. Ca atare se amintește mai vărtos Katarina Stichter, Dorotea Hahan și Luiza Möhlein, toate din Strassburg.⁹⁰

Copiii cei dintâiu născuți ai sei i-a botezat în Illkirch și încă mai trăiesc în Strassburg oameni, cari iși aduc aminte cum acești copii se reînforceau la Strassburg de la drumul, ce vine de la Illkirch⁹¹.

A patra lucrare a sa a scris-o Fröhlich în 1847. Titlul acestei lucrări e: *Mântuirea omului prin scaldarea renașterii și a reinnoirii Sântului Duh*⁹².

În prefață zice, că reformațiunea a avut intenția să curețe cuvântul lui Dumnezeu de tot ce este adaus omenesc; însă protetanții s'au oprit deja la jumătatea căii, nu au reformat decât numai forma, dar n'au creat totodată și viață nouă. Citează câte-va locuri din lucrările lui Luther, lucrări, cari le-a scris el despre cuminecătura și unde vorbește de invenții omenesti și de tradiție. Repetează cuvintele sale, căci le-a spus despre el în lucrarea sa anterioară: „Despre raportul credincioșilor față de biserică de stat . . .“ căci s'a convins, că Luther n'a rămas consecvent; cel puțin să fie lăpădat și botezul copiilor, asemenea căruia nici o instituțiune omenescă nu a adus omului stricăciune mai mare. Oamenii nu au voit să înțeleagă, că o astfel de rânduială nu poate fi de la Dumnezeu și că pe instituțiunea aceasta nu zace binecuvântarea lui Dumnezeu, ci blăstămul lui (Malahie 2, 2). În multe privinți vina o poartă și trăducerile Sf. Scripturi, unde sunt și astfel de locuri, cari nu se află în original, sau că sunt comentate în chip mincinos, ori sunt aplicate rău. Deci dacă diavolul strigă: „În scriptură stă“ trebuie să i-se răspundă cu Christos: „Însă și aceasta stă scris“; că doară Satana nu poate avea dreptatea pe partea sa, dacă lapădă câte un citat din sf. Scriptură.

Tema lui se constituie din două părți. În partea cea dintâiu vorbește despre aceea, cui i-se cuvine bote-

⁸ W. Bittorf, op. cit., pag. 143.

zului (pag. 23—36) iar în a doua despre aceea, ce este botezul (pag. 37—63).

Ambele aceste două lucrări nu sunt altceva decât citate din Noul Testament, citate înșirate unul după altul, despre cari el crede, că cu ajutorul lor va putea întări ceea-ce ar dori să dovedească.

La aceste a mai adaus el niște „Observări“, cari sunt menite a fi un fel de interpretare a acelor locuri, cari le-a citat mai înainte, dar totodată și un fel de polemică cu părerile contrare.

Atât prima cât și a doua parte se subîmpart în câte două părți. Partea primă se constituie din subdespărțimintele: a) Botezul lui Ioan.⁷³ b) Cine trebuie să fie botezat în Cristos?⁷⁴ iar lucrarea a doua: a) Ce este botezul lui Ioan?⁷⁵ b) Ce este botezul lui Isus?⁷⁶

Botezul lui Ioan el l-a introdus în aceasta a sa lucrare din două motive: Din motivul, că acesta este simbolul botezului lui Cristos și din motivul, că prin aceasta voește să arăte, că botezul copiilor e nimica: Nici înaintemergătorul n-a botezat pe toți deiarândul, ci fiecare pentru sine a cerut botezul de la Ioan, convertit și apelat spre acesta prin propoveduirea lui despre pocăință — deci și botezul lui presupune păcătoși.

Dacă deci botezul lui Ioan n'a fost necondiționat, cum ar putea fi cazul aceasta la botezul în Cristos, care este cu mult mai însemnat decât cel dințaiu și pretinde de la noi cu mult mai mare conștiință. Copilașii se introduc în „biserica de stat“ fără ca ei să știe și fără voia lor. Cuvântul lui Dumnezeu numește aceasta simplă înșelătoare, care e de la diavol și un de la Dumnezeu (Col. 2, 8, Efes. 4, 14).

Dar mai greu este că aci nici nu poate fi vorba de vre-o credință, la care ajungem prin pocăință și în care se îndreptează omul prin credință, ca după aceasta să se sfințească prin botez.

În Sf. Scriptură sînt câteva locuri, de cari se apucă aderenții botezului copiilor cum se apucă de paiu⁷⁷ celce se neacă, dar puțin îi folosese. Căci ceea-ce zice Sf. Petru: „Pocăiți-ve și fie care dintre voi să se boteze căci pentru voi este făgăduința și pentru copiii vostri și pentru toți, pe cari îi va chema Domnul Dumnezeu nostru“ (Fapte, 2, 38, 39), în tot cazul nu va fi zis în acel înțeles, în care îl iau aderenții botezului copiilor, ceea-ce se dovedește și prin adausul: „Pe cari îi va chema Domnul Dumnezeu nostru“.

Deci ca cineva să primească botezul, trebuie să aibe și dăul lui Dumnezeu și să fie chemat din partea lui. În Samaria bărbații și femeile se botezau în urma propoveduirii lui Filip. Că el a botezat în acelaș timp pe camerarul împărătesei Candachia, când i-a vorbit și despre credință, aceasta se esplică prin aceea, că însuș negrul pe peasteptate a cerut să fie botezat. Dar nici botezul sutașului Corneliu și a întregii sale case nu e dovadă despre botezul copiilor.

Căci locul: „El (Petru) îți va spune cuvintele, prin cari te vei mântui tu și întreaga ta casă“ nu însemnă că au fost și copii.

Tot așa de slabe sunt și toate celelalte citate, de cari se servesc aderenții botezului copiilor (Fapte 16, 15, 31, 32, 34; 18, 8; I. Cor. 1, 16; Ioan 4, 53; II. Tim. 1, 16; 4, 19; cătră Tit 1, 11). „Aceste și alte locuri nici-de-cum nu sunt în favorul botezului copiilor mici (unmündige Kinder), căci în toate cazurile trebuie (?) să se presupună conștiința clară a casnicilor (?). Chiar faptul, că aderenții botezului copiilor trebuie să ia refugiul la astfel de arme de lemn, în loc a se folosi de armele dumnezeesti (!) dovedește neputința lor. — Dovadă, contrară nu e de lipsă, căci e clar (?), că apostolii nu au botezat decât numai bărbați și femei, dar nu copii după îndrumarea lor dumnezeiască“ (sic!)⁷⁸.

În Cor. I. 7, 14 adevărat, că nu e vorba de botez, dar totuș se referă la acela, căci și acest loc îl utilizează contrarii pentru a dovedi vederile lor mincinoase⁷⁹.

„Însă sfințenia aceasta a copiilor din părinți credincioși nu se referă decât numai la nașterea lor și este de tot alt-ceva decât sfințirea din lăuntru prin renaștere“⁸⁰.

„Deci cui-i-se cuvine botezul? Aceluia, care se pocăiește și crede în evanghelie“. Dar ce e botezul? Botezul lui Ioan e spălarea esterioră și premergătoare a sufletului întru cât acesta e molipsit prin păcate anterioare, și a conștiinței întru cât aceasta acuză și condamnă pre cel păcătos. Iar „botezul pocăinții“ (Die Taufe der Busse) încă nu are caracterul curățirii din lăuntru a dăului de păcatul strămoșesc, care nu se poate spăla prin apă, ci trebuie să se ardă prin foc. Acest botez a venit abia cu Cristos, prin care credincioșilor li-se iartă și vechiul păcat și se desrădăcinează și păcatul însuș, ca omul să devină curat de plin. „Prin botezul în Cristos credincioșii primesc însușirea, să fie roada bună a lui Dumnezeu, căci prin aceasta ei primesc firea dumnezească a lui Cristos, care se arată și în cercările ulterioare, în cari firea aceasta nu poate fi biruită prin nimic, ci totdeauna este biruitoare“⁸¹.

„Care e botezat odată, acela nu mai poate greși (der Getaufte ist der Sünde abgestorben). De o petrecere mai departe în păcat nu poate fi vorba mai mult și darul nu e vre-un acoperiș al păcatului (Sündendeckel)... Căci precum Cristos nu a ramas în moarte și în mormânt, fiind Fiul lui Dumnezeu, tot așa nici credincioșii botezați nu pot rămânea în păcat, ci trebuie să învieze cu Cristos în duh la noauă viață, căci el în urma credinței în Cristos a devenit Fiul lui Dumnezeu (Gal. 3, 26, 27)“⁸²

Însă contrarii afirmă, că trebuie să botezăm copiii, căci altcum nu pot fi mântuiți. Așadară copii trebuie să se boteze pentru a fi mântuiți, dar pentru creștinii cei adulți botezul nu este nici mai mult nici mai puțin decât rătăcire? Atunci în creștinism nu există botez, căci botezul copiilor nu e de fel botez⁸³.

Dar nici însuș Cristos n'a vestit evangelia copiilor, celor adulți, cari știu să judece asupra celor auzite. Botezul copiilor e acel idol al bisericii de stat e sfințită în taina nedumnezeirii, precum de altă parte și botezul credincioșilor este sfințirea în taina fericirii; dar e greu, ba majorității este chiar imposibil, ca cel puțin mai târziu să se desfacă de uniunea cu idolul de masa demonului.

Pe temeiul tuturor acestora Fröhlich protestează și în coantra suposiției, că botezul „creștinilor chemați“ (der berufenen Gläubigen) ar fi ceva nou sau reînnoirea botezului. Nu. Acesta este singurul adevărat botez, ce Cristos l-a rânduit pentru toți, cari au ajuns la credință în evanghelie⁸⁴.

Căci, care n'a crezut în Cristos, acela nu e nici de cum născut pentru împărăția cerurilor, deci cum ar putea acela să se boteze?⁸⁵

După toate aceste încurcături urite oareș-cum fără voie ni-se impune să punem și din partea noastră cel puțin una sau două întrebări: „Dar ce se întâmplă cu aceia, cari mor înainte de a fi fost decretați vrednici de botez prin adunarea sfinților?“

Fröhlich mult a meditat asupra acestui lucru. Iată părerea lui. Omul la botez se îngroapă în Cristos, dar în acelaș moment se deșteaptă spre nouă viață cum a fost și cazul cu însuș Mântuitorul. Dar și omul nebotezat și adevăc nu numai acela, despre care se afirmă că e botezat în Cristos încă copil, ci și *credinciosul nebotezat* (der ungetaufte Gläubige) nu e altceva decât un *mort*, care va putezi de grabă, căci nu a murit prin botez cu Cristos⁸⁶.

„Însă pe lângă toată nepăcătuirea creștinilor nebotezați ce se întâmplă cu aceia, cari totuș ar păcătui? Răspunsul: Dacă e păcat de moarte, atunci nu se poate face nimic, căci Cristos n'a murit pentru astfel de păcate. Dacă păcatele nu sunt păcate de moarte, trebue să ne rugăm lui Dumnezeu și păcatele vor fi iertate. Chiar de aceea a arătat Cristos învățăceilor prin spălarea picioarelor, ce sunt datori unul altuia după iertăciunea cea mare, că anume să facă aceea, ce pentru mândria și iubirea de sine a omului e mai greu, înțelegând lucrarea esterioră a spălării picioarelor: *Mărturisirea reciprocă a păcatelor* (??) *iertarea acestora*, unde aceasta depinde de la respectivul, și a se ruga când Domnul e ofențat și înduișit⁸⁷.

Fröhlich termină a sa lucrare cu afirmarea clasică, că temeinicia sa, se va „dovedi mai bine prin viitoarea împotrivire a iubitorilor intunecului“.

După aceste lucrări primul și ultimul scriitor nazean a tăcut timp îndelungat pe terenul literar. I-a trebuit mult până a compus, „*Harfa Sionului*“.

Iată cum s'a făcut aceea.

Când Fröhlich în anul 1833 a petrecut timp mai îndelungat în Londra a avut ocaziunea să cunoască cartea de cântări a baptiștilor evanghelici. Deci nu greșim, dacă susținem, că el deja atunci s'a decis să compună o asenea carte de cântări pentru credincioșii sei din Svițera. Aceasta otărire a sa a și realizat-o în anul 1855 editând atunci o carte de cântări sub titlul „*Neue Sionsharfe*“ (Noaua harfă a Sionului)⁸⁸.

Aceste sunt cântări în cea mai mare parte traduse din cartea de cântări engleză, deja amintită pe lângă câte-va, pe cari se pare că el însuș le-a compus⁸⁹.

⁸⁴ Pag. 21 și 30. Peste tot pe Fröhlich l-au turmentat mult Apocalipsa lui Ioan (ca și pe toți sectării.) Așa spun el și la finea lucrării, de care ne ocupăm acum, cum însuș Dumnezeu i-a declarat (I), că numărul „animalic“ (666) ce se amintește în Apocalipsă 13, 18 nu însămnă altceva decât *παράδοσις* tradiție (traditio, Überlieferung) ceea-ce el întărește prin aceea, că feara a fost ca un pard — *παρδαλις* deci și după sunet ar samănă cu *παράδοσις* și pentru-că pe lângă aceasta și valoarea numărulă a singuraticelor litere din *παράδοσις* ne dă 666. El între aceste nu numai că n'a voit să rocuască, că S. Evangelist și apocalipt Ioan nici-de-cum n-a avut despre S. Tradiție vederile, cari i-lă atribuie el, adevăc Fröhlich, dar el n'a voit aci se ia în considerare nici aceea, unde se zice: „Căci e număr omenesc“ — că deci aci trebue să se descopere vre-un nume omenesc și dacă nu altceva, cel puțin Sf. Tradiție e departe de aceea, ca se însemne vre-un om. Dar el n'a voit să știe nici aceea, că *gematria* (enigma de numeri) a fost familiarizată mai ales la poporul evreu, și că Sf. scrietor al Apocalipsei — care și de altcum a cugetat totdeauna evreește, când a scris grecește și aci fără de nici o îndoaială s'a folosit de oare-cari litere evreești. Probabilitatea acestui fapt se dovedește și prin împrejurarea, că învățatii germani *Frühliche, Benary, Hilzig și Reuss* au aflat apraope în acelaș timp, că cu greu enigma aceea poate însemna altce-va decât *קסר קסר*, „Neron Cesar“, care nume omenesc și dă chiar 666: *ק* (nun), avut la Evrei valoarea de 50, *ר* (res) — 200, *ו* (vav) — 6, *נ* (nun) — 50, *ס* (cof) = 100, *ר* (samec) — 60. *ק* (res) — 200 = 666. — Prin aceasta apocaliptul a voit să zică, că sanglantul și tiranul împărat Neron este cel mai potrivit și mai vrednic înaintemergătoriu al lui Antichrist; Antichrist deci va fi al doilea Neron, Neron II. Vezi Aug. *Bisping*, *Erklärung der Apokalypse des Johannes*, Münster 1876, pag. 226—231.

⁸⁵ *Wiener Symbolik: Neanler Kirchengeschichte; Gottfried Arnold*, *Wahre Abbildung der ersten Christen; Freilinghausen*, *Grundlegung der Theologie*; și alții.

⁸⁶ Beilage zur Allgemeinen (Augsburger) Zeitg. din 11 Aprilie 1880. pag. 1493.

⁸⁷ A. Fröhlich (Pfarrer in Hürtigheim): *Sectentum und Separatismus im jetzigen kirchlichen Leben der evang. Bevölkerung, Elsass-Lothringen*. Strassburg, 1889 pag. 26 și 27.

⁸⁸ S. A. Fröhlich die Errettung des Menschen durch das Bad der Wieder-Geburt und die Erneuerung des Heiligen Geistes. Eine schriftmässige Erörterung über die Taufe in Christum. Zürich, 1847. Druck von Zürcher und Furrer pag. 133.

⁸⁹ Citate: Mat. 3, 1—12; 3, 13—17; Marou 1, 1—8; Luca 3, 1—18; 21, 22; 7, 24—35; Fapte, 1, 21, 22.

⁹⁰ Mat. 28, 18—20; Marcu 16, 15, 16; Ioan 3, 22—36; 4, 1—3; Fapte, 2, 36—41; 3, 17—26; 4, 4; 8, 4—21; 8, 26—31; 9, 1—18; 10, 1—5, 22, 23, 27—47; 11, 1, 13—18; 16, 13—15; 16, 16—34; 18, 4—8; 22, 3—16; Rom, 10, 1—4, 9—17; I. Cor. 7, 14; I. Tim. 1, 13—17.

⁹¹ Mat. 3, 7, 8, 11; 21, 25—32; Marcu 1, 1—8; Luca 2, 3; Ioan 1, 6—34; 3, 22—30; Fapte 1, 4, 5; 13, 23—25; 18, 24—26; 19, 1—7.

⁹² Mat. 3, 11, 22; 3, 13—17; 4, 1—3; 28, 19, 20; Mar. 16, 15, 16; Ioan 1, 11—13; 3, 1—12; 3, 22—36; 13, 5—10; 15, 3; Fapte, 2, 28—41; 13, 26, 32, 38—41; Rom. 2, 25—29; 4, 9—11; 6, cap.; 7, 1—6; 8, 1, 2; I. Cor. 1, 10—17; 6, 9—11; 6, 19, 20; 10, 1—6, 12; 12, 11—13; 15, 12—18, 29—34; Gal. 2, 17—21; 3, 21—29; 4, 1—11; Efes. 4, 1—18, 20—24; 5, 23—27, 30—32; Col. 2, 8—20; 3, 1—11; Pit. 2, 11—14; 3, 3—11; Evrei 6, 1—12; 8, 6—12; 10, 18—32; I. Petru 1, 3, 14—25; 3, 18—4; 3; II. Petru 1, 3—11; I. Ioan 5, 1—13; Apostol. 1, 5, 6.

⁹³ pag. 72—77.

⁹⁴ pag. 75

⁹⁵ Acest loc sună: „Căci bărbatul nebotezat se sfințește prin femeia botezată și se sfințește femeia nebotezată prin bărbatul botezat; *căci altcum copiii voștri ar fi necurați*, dar acum sunt sfințiți“.

⁹⁶ Precum se vede clar din toate, Fröhlich cu cât mai încăpăținat a afirmat adevărul principiilor lor sale particulare, cu atât mai slab le-a putut apăra.

⁹⁷ pag. 84.

⁹⁸ pag. 119. În vederea aceasta zace și afirmare nazarenilor noștri, că ei nu pot păcătui (despre-ce la locul seu vom vorbi ceva mai mult). Acest călcăiu achilean a fost atăcat vehement deja de contemporanii lui Fröhlich, căci el observă amărit, „credincioșii mincinoși își bat joc de aceea, că omul numai prin botez ar deveni creștin“. La pag. 127 pe lângă meditațiunile asupra acestor vederi ale sale mai zice: „Asupra acestora nimenea nu poate se judece decât numai, care e botezat din adevărată credință; iar sentința astorfel de „nebotezați“ nu poate, nici nu este permis să aibe valoare, căci ei nu pot vorbi despre aceasta decât numai ca orbul, care n'a văzut nici-când“.

⁸⁴ pag 12.

⁸⁵ Pag. 13.

⁸⁶ La acelaș loc.

⁸³ pag. 85.

⁸⁴ Pag. 95 Weit entfernt davon, dass wir Wiedertäufer wären, sind wir *allein getauft*, wie Christus geboten hat und ihr seid *nicht getauft* — strigă el catolicilor și protestanților.

⁸⁵ pag. 98.

⁸⁶ Pag. 101. E bine! chiar aici e și temelia acelei minciuni a nazarenilor noștri, cu cari sparie cu atâta predilecție lumea ca și cum noi toți, cari nu ne-am aruncat în o astfel de credință insipidă vom ajunge în iad. Numai cât e pagubă mare, că, din aceste șiruri a părintelui lor (Fröhlich, N. trad.) se poate scoate și conclusia că și „credincioșii nebotezați“ (adecă așanumfii prieteni și „prietene“) dacă chiar au nenorocirea să moară „nebotezați“, trebuie să meargă în iad.

⁸⁷ Pag. 115.

⁸⁸ „*Neue Zionsharfe*“. Eine Sammlung von Liedern und Gesängen für die Gemeinen der Glaubenden in Christ. Zürich, Druck Zürcher un Furrer 1855. 355 Seiten mit 213 gesängen.

⁸⁹ Fiul lui Fröhlich mi-a împărțit, că într'un esemplar din Noaua Harfă care s-a aflat în lăsamântul seu, se află două cântări, cari le-a scris el cu mâna sa proprie și pe cari fiul și acei nazareni, cari își aduc aminte bine de Fröhlich le atribuie lui. Cea dintăiu e scrisă în 23 August 1855, a doua în 16 Septembrie al aceluiaș an. În original aceste cântări sună în chipul următor:

Stimmt euer Zionsharfe,
Eure Herzen in der Zeit,
Bis ihr eure Todeslarven;
Eure Leiber — legt beiseit.
Uebet euch in Gottes Loben,
Werdet Seines Röhms nicht satt;
Gib't auch manche Glaubensproben,
Wird doch euer Mut nicht matt!

Die im Himmel singen immer —
Gott hat sie das Lied gelehrt;
Und uns lehrt er auch nicht minder,
Was wir singen auf der Erd'!
Er hat uns ein Herz gegeben,
Ihn zu lieben brünstiglich,
Und die Stimme auch daneben,
Ihn zu loben würdiglich.

Hingen jene ihre Harfen
An der Trauerweide hin
Die in Unmuth es erwarten,
Zions Lob noch zu erhöhen —
Nicht so wir, die wir sehr flohen
Babels Joch der Tyrannei:
Wenn sie uns auch täglich drohen —
Zions Bürger sind ja frei!

II.

Ein Kind hat seines Vaters Art,
Und auch der Mutter sanft und zart —
Mein Vater ist Immanuel:
Der hat gebildet Leib und Seel,
Auch hat er mir geschenkt den Geist,
Das ist die Gabe allermeist.
Die Mutter heisst Jerusalem,
Die droben ist gar sehr vornehm.
Ich freu' mich meiner Eltern sehr,
Und rühm' mich meiner Herkunft mehr,
Als alle Menschen dieser Welt,
Wo alle Herrlichkeit zerfällt.
Kein Erdenmensch kommt mir nicht Gleich,
So hoch er sei geehrt und reich:
Verdammniss ist ihr Letztes End',
Wo ewiglich die Hölle brennt:
Doch ich bin dann der Engeln gleich,
Denn mir gehört das Himmelreich.

(Va urma)

Varietăți

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ a tinerimei studioase dela institutul teologic-pedagogic din Caransebeș invită cu toată stima la *Sedința publică*, ce o va aranja în memoria Marelui Arhiepiscop și T

Metropolit Andreiu Baron de Șaguna Luni în 29 Noemvrie st. v. în sala „Reuniunii de cântări“ din loc. Începutul la 5^{1/2} oare seara. Oferte benevole se primesc cu mulțămintă și se vor evita publice. Program: 1. D. Cunțan: „La mormântul Marelui Andreiu“, exec. de corul societății. 2. „Memoriei Metropolitului Șaguna“, poezie de A. Marienescu, predată de George Belcota cl. c. III. 3. „Barbu lăutarul“, de V. Alexandri, predat de Ioan Surlașiu cl. c. III. 4. „Andreiu baron de Șaguna“, disertație de Romul Ancușa cl. c. III. 5. „Capitanul Romano“, poezie de V. Alexandri, predată de G. Săcoșan ped. c. III. 6. „Imn școlar“, exec. de corul societății. 7. „Ghiaura“, poezie de Coșbuc, predată de Pavel Magdescu cl. c. II. 8. E. Engelsberg: „Graul părintesc“, executat de corul societății.

Societatea de lectură „Andreiu Șaguna“

invită cu toată onoarea la *Sedința publică* ce se va ținea Luni, în 29 Noemvrie v. 1904, în memoria Marelui Arhiereu Andreiu în sala cea mare a „Seminariului Andreian“. Începutul la 7 oare seara. Mărinimoasele oferte se vor cuita cu mulțămintă în ziare.

Dare de seamă. Tot pentru zidinda capelă la locul de perigrinaj numit „Peatra-scrisă“ ne-a colectat și Dl. preot Dimitrie Popoviciu din *Mărul* dela următorii: Cu Tasul în sfta bis. 11 cor. 60 fil., Biserica gr. or. 4 cor., Dimitrie Popoviciu preot, Inodon și Maria Anca, Matei și Eufrosina Semfireag, Ion și Eva Adamescu, Fichl G., Nicolae și Cristina Bistréan, Pollaç S., Teodor și Rusalia Anca, Ioan Bistrean, Madru și Elena Băca, Nicu și Floarea Popoviciu, Simion Țunia inv. pens., Damian Gugia, câte 1 Coroană; Căta Table 80 fil., Ana și Afilon Popoviciu, Nicolae și Afilon Popoviciu, Damian Malaescu, Iovița Draghici câte 60 fil., Ioan Beca 50 fil., Apolicsenia Samfireag 44 fil., Ofelia Popoviciu, Simeon și Maria Ionescu, Ioan Ionescu, Simeon Malaescu, Marie Table, Ioan Balint, Ioan Malaescu, Afilon și Marie Popoviciu, Simeon și Nesia Fironda, Ioan Avram, Sofronie Popoviciu, Oprița Popoviciu, Dionisie și Aneta Popoviciu, Dimitrie Popoviciu, Ana Malaescu, Petruț și Ana Anca, Pavel Tismanariu inv. câte 40 fil. Petru și Maria Dan, Petru și Maria Trifu, Floarea Table, Zachei Băca, Simieon Gugia, Mihai Băca, Afilon Popoviciu, Maria Isac, Nicolae Danciu, Iosif Crăciun, Nicolae Ionescu, câte 30 fil. Simeon Popoviciu 24 fil.; Nesia Bistreanu, Zaharie Samfireag, Ana Ionescu, Petruța și Floarea Anca, Mihai Samfireag, Ioan Munteanu, Elisaveta Savu, Teodora Bistreanu, Andrei Ionescu, Maria Ionescu, Nică Table, Teodor Samfireag, Maria Grozav, Mihai Savu, Ioan Hațegan, Maria Sămfireag, Ana Hațegan Simeon Milonescu, Moise Simendroni, Persida Vența, Dimitrie Simendroni, Trailă Simendroni, Mihail Preda, Damian Semfireag, Teodosie Popoviciu, Ana Malaescu, Damian Table, Ioan Table, Avram Semfireag, Samson Moica, Cătălină Fironda, Mihai Gugia, Simeon Grozav, Ioan Bistriean, eodora Grozav, Teodor Malaescu, Mihai Isac, Andrei

Jompan, Damian Popoviciu, Mihai Savu, Ana Bistriian Ioan Bistriian, Simeon Malaescu, Ana Malaescu, Simeon Bistriian Ioan Frențiu, Marița Petronescu, Elena Popoviciu Mitru Popoviciu, Nicolae Malaescu, Iordan Bistriian, Alexandru Isac, Antanasie Popoviciu, Niculae Table, Ioan Anca, Nică Ionescu câte 20 fil., Niculae Gugia 18 fil., Iconie Popoviciu 16 fil., Petru Anca 12 fil., Cătălina Semfireag, Petru Malaescu. Simeon Trifu, Nicolae Ionescu, Teodor Ionescu, Elena Table, Alexandru Malaescu, Solomon Nandru. Groza Ionescu, Ioan Timișan, Marie Table. Iova Jigoria, Ioan Hațegănu, Floarea Malaescu, Teodor Ionescu, Iosif Table, Ioan Albulescu, Petria Table, Simeon Băca, Ana Table, Ilie Nandru, Ana Petronescu, Simieon Tugăea, Avram Muntean, Vărvăra Anca, Nicolae Anca câte 10 fill, Ianăs Savu, Maria Ionescu câte 8 fil, Peste tot în Mărul: 58 cor. 70 fil. *Ilie Pepa*, parohul Armenișului

Bibliografie

Dr. theol. George Popoviciu: *Istoria Românilor Bănățeni*. Lugoj 1904. Editura autorului. 8°, pag. 424. Prețul 6 cor. (7 franci). *Se poate procura dela „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș.*

Manual de limba germană, întocmit de Dr. Constantin Lacea profesor. Parța I și II. Editura Librăriei Ciurcu, Brașov 1904.

În editura Tipografiei și Librăriei diecezane din Caransebeș a apărut „**CALENDARIUL ROMÂNULUI pe anul comun dela Christos 1905**”. Prețul 50 bani (25 cr.) Pe lângă *partea calendaristică*, însoțită de *Povește economice, Prevestirea timpului, și Notițe*, Calendariul conține: *Cronologia, Genealogiile caseilor domnitoare, Tabela taxelor de poștă și telegraf*, apoi *Șematismul diecezei Caransebeșului* având în frunte o biografie cu portret a Prea Sântitului Domn Episcop *Nicolae Popea*. *Partea literară* cuprinde: *Din ale neamului nostru* (urmăre din anul trecut); *Mihail Popoviciu* (cu portret); *Stefan cel Mare; Legende despre Stefan cel Mare; Sărbătoare* (schită); *Coriolan Bredicean* (cu portret); *Viața în Albania; Biserica catedrală din Caransebeș* (cu icoană); *Dimitrie Brumariu* (cu portret); *Cei doi frați; Datini, din cari izvoarește sărăcia la poporul român, și combaterea lor; Trăila Stroiescu* (cu portret); *Rozuna Doamna florilor* (poveste); *Prânzul*. *Partea economică* cuprinde: *Creșterea vitelor; Despre danurile urzicilor*. Urmează apoi *Sfaturi, Casa orașului din Caransebeș, Poezii, Felurmi, Consemnarea târgurilor din Ungaria și Ardeal. Anunțe.*

Concurse

Pe baza decisului Venerabilului Consistor diecezan dtdo 28 Octomvrie 1904 Nr. 2797 B se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan pe lângă parohul Ioan Popoviciu senior în comuna de clasa III din comuna **Bocșa Română**, protopresbiteratul Bocșa Montană, cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt $\frac{1}{2}$ din venitele parohiale ș. a. din :

1. Sesiunea parohială,
2. Birul parohial,
3. Venitele stolare îndătinate.

Jumătate din aceste venituri are a beneficia văduva preoțesă a fostului capelan conform § 8 din „Regulamentul pentru parohii”.

Concurenții au a subterne petițiile instruite conform statutului organic și Regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial, P. On. Oficiu protopresbiteral din Bocșa-montană.

În fine concurenții din alte comune sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în s. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, cu încuviințarea prealabilă a protopresbiterului tractual.

Bocșa-română din ședința comitetului parohial ținută în 7 Noemvrie 1904. 2—3 [65]

Constantin Morariu președ. comit. **Iancu Isfan Stan** not. comit.
În conțelegere cu mine : **Maksim Popoviciu** protopresbiter.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistor diecezan dtdo Octomvrie a. c. Nr. 3520 Sc. ex 1904, se escrie concurs pentru ocuparea postului de învățator la classa II-a de nou deschisă din comuna **Vlaicoveț**, protopresbiteratul Veșetului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt :

1. Salar anual 600 cor.
2. Pentru adunarea generală 20 cor.
3. Pentru conferințele învățătoarești 20 cor.
4. 8 metri lemne pentru învățator, 56 cor.
5. Dela fiecare înmormântare unde va fi chemat 1 cor.
6. Cvartir grătit și grădină de legumi.
7. Pentru scripturitică 10 cor.

Pentru servitiile prestate în alte comune, comna bisericăscă nu acordă nici un emolument.

Recurenții au a-și subterne recursurile lor Prea On. Oficiu protopresbiteral al tractului Veșet în Buzias, fiind adresate comitetului parohial din Vlaicoveț.

Dela recurenți se poștește, ca înainte de alegere să se presinte în vre-o Duminică sau sărbătoare în st. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, dar nici de cum în ziua de alegere.

Vlaicoveț, din ședința comitet. par. ținută în 20 August 1904. [1—3] 67

Meilă Ureche m. p. preș. com. par. **George Popovici** m. p. not. comit. par.

În conțelegere cu mine : **Ioan Pepa** adm. protopresbiteral.

Pe baza înaltei ordinațiuni consist. ddtó 16 Iulie a. c. Nr. 2472 Șc. pentru ocuparea definitivă a postului învățătoresc la școala confesională gr. ort. română din **Denta**, protopresbiteratul Ciacovei, se escrie concurs cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar anual în bani 600 cor.
2. Paușal de lemne numai pentru învățător 75 cor. (Pentru încălzirea salei de învățământ se îngrijește comuna bis.)
3. Scripturistica 10 cor.
4. Adunarea generală 20 cor.
5. Conferințele învățătoresți 20 cor.
6. Purtarea agendelor comitetului și sinodului parohial 20 cor.
7. Facerea socotelor de cult 20 cor.
8. La înmormântări unde va fi poftit 1 cor.
9. Cortel liber cu 2 chilli, cămară, cuină podrum, grajd, șopru și cocină. O grădină de legumi intravilană și alta estravilană de 443 st. □.

Alesul învățător este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică și a instrui pe elevi în cântările bisericesti fără altă remunerațiune.

Pentru serviciile prestate în alte comune, comuna bisericască nu acordă nici un emolument.

Dela recurenți se pofteste a se prezenta cu încredințarea prealabilă a protopresbiterului tractual în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sânta biserică — însă nu în ziua de alegere — spre a-și arăta desteritatea în cântare și în tipic.

Doritorii de a ocupa acest post se îndrumă a-și trimite recursele — adresate comitetului parohial — Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral gr. ort. român în Ciacova, comitatul Temeș.

Denta din ședința comitetului parohial ținută la 21 Noemvrie 1904. 1—3 [68]

Silviu Colojoară
președ. com. par.

Spiridon Crista
not. cem. par.

În conțelegere cu Oficiul protopresbiteral.

Pe baza ordinațiunei Ven. Consistor diecezan ddtó 5 Noemvrie 1904 Nr. 3844 S. ex. 1904 pentru ocuparea definitivă a postului învățătoresc dela școala noastră confesională gr. ort. română din **Stamora-romană**, protopresbiteratul Buziașului, devenit vacant prin pensionarea învățătorului Teodor Putcoviciu, comitetul parohial escrie concurs cu termen de 30 de zile de recurgere dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele emolumente.:

1. Salar în bani gata 600 cor.
2. Pentru 20 metri de lemne, și anume 12 m. pentru învățător (60 cor.) și 8 m. pentru școală.
3. Pentru conferință și adunarea gen. a reuniunei învățătoresți 24 cor.
4. Pentru scripturistica 12 cor.
5. Pentru participarea la înmormântări, unde va fi poftit, 40 bani.
6. Cvartir cu două, chilli, cuină și grajd, cu o grădină pentru legume de 500 st. □

7. Pentru facerea socoților de cult, precum și pentru purtarea agendelor comitetului și sinodului parohial 10 cor.

Alesul învățător este deobligat a purta cantoratul în și afară de biserică și a învăța tinerimea respectivelor școlarii și cantarea bisericască.

Servitiile prestate în alte comune din partea nou alesului învățător, comuna bisericască nu le ia în considerare și nu le rebonifică.

Acei învățători ori preparanți absolvenți, cari voesc a reflecta la acest post învățătoresc, au a-și înainta recursele Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Buziaș fiind adresate comitetului parohial din Stamora-romană.

Recurenții au a se arăta în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică spre a-și dovedi desteritatea în cântare și tipic, dar nici decât în ziua de alegere.

Din ședința comitetului parohial gr. pr. rom. ținută la 3 Octomvrie 1904. [1—3] 66

Valeriu Petrovici
președinte.

Teodor Putcovici
notar.

În conțelegere cu mine: *Ioan Pepa* protopresciter.

Pentru ocuparea definitivă a postului învățătoresc dela școala confesională gr. ort. română din comuna **Sacoșul-turcesc**, protopresbiteratul Buziașului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar în bani gata 600 cor.
2. 24 m. cub. lemne de foc (12 m. cub. pentru învățător și 12 m. cub. pentru sala de învățământ) aduse de comuna bis. în curtea școalei, în valoare de 132 cor. Pentru servitorul școalei se îngrijește comuna bisericască.
3. Pentru scripturistica 10 cor.
4. Pentru participarea la conferințele învățătoresți 10 cor. și trasură gratuită.
5. Pentru purtarea agendelor scripturistice în comitetul și sinodul parohial, precum și pentru facerea socoților de cult și bisericesti 20 cor. plătite din casa bisericii.
6. Dela înmormântări unde va fi poftit 80 fl.
7. 3 jugere pământ arător, după care alesul învățător are a plăti dările recerute.
8. Cortel liber cu 2 chilli, cuină, cămară, cocină și o grădină intravilană de 1 juger 564 st. □

Alesul învățător e îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrui tinerimea școlară în cântarea bisericască. Cei ce au cunoștința muzicii vocale spre a înființa cor bisericesc, vor fi preferiți.

Pentru serviciile prestate în alte comune, comuna bis. nu acordă nici un emolument.

Recurenții au a-și subșterne recursele lor Prea On. Oficiu protopresbiteral tractual în Buziaș, fiind adresate comitetului parohial din Sacoșul-turcesc.

Dela recurenți se pofteste, ca înainte de alegere să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în st. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, dar nici decum în ziua de alegere.

Sacoșul-turcesc, din ședința comitetului parohial ținută în 10 Octomvrie 1904. 3—3 [64]

Ioan Barbosu
preș. com. par.

Ioan Folea
not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Ioan Pepa* protopresbiter.

Mersul Trenurilor

Valabil dela 1 Octomvrie 1904

Budapesta, gara de vest (ny. p. u.) — Orșova

Stânga

Dreapta

P. I—III.	P. I—III.	A. I—II.	M. I—III.	P. I—III.	Or. Ex. I.	Stațiunile	Or. Ex. I.	P. I—III.	M. I—III.	P. I—III.	A. I—III.	P. I—II.
815	830	280		650	1130	p. Budapesta	s. 1250	715			125	740
150	531	802		520	483	s. Timișoara-Josefin	p. 803	945			754	153
210	615	815		734	443	p. Timișoara-Josefin	s. 753	743		705	733	112
346	823	924		991	545	s. Logoj	p. 645	615		507	620	1131
843				202		s. Buziaș-Băi	p. Mercuria					639
740				1253		s. M. Ilie	p. și	150			310*	720
	150	150		319*		p. M. Ilie	p. Dumineca			1152	1252	744
	602	602		639		p. Buziaș-Băi	s. Dumineca	843				202
402	881	929		918	547	p. Logoj	s. 644	611		502	609	1128
511	s. 941	1015		1023	626	p. Caransebeș	s. 602	518		p. 400	521	1024
711				1221		p. Domașnia-Cornia	s.	333	1057		414	844
735		1209	411	1247		p. Jablănița	s.	302	1014		349	810
800		1230	430	110	828	p. Băile-Erculanc	s.	345	233	858	327	733
828		1256	630	138	859	s. Orșova	p.	315	156	735	258	655

* Dela Margina

Budapesta gara de vest (ny. p. u.) — Timișoara-Josefin — Baziaș

M. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	Stațiunile	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	P. I—III.	M. I—III.
	830/230	650/1010		815	830/230	p. Budapesta g. de vest	s. 125	710	740	715	715	125/140
	531/802	520		148	531/802	s. Timișoara-Josefin	p. 754	930	153	945	945	731/930
830	845	605	1000	215	826	p. Timișoara-Josefin	s. 657	917	130	805	725	715
843	853	617	1012	227	838	s. Chișoda	p. 645	905	118	753	712	702
s. 1030	s. 1021		520		552	p. Buziaș-Băi	s. 1030			1025	p. 552	p. 520
		618	1013	228	838	p. Chișoda	s. 644	904	117	751		
		645	1040	255	904	s. Jebel	p. 616	837	1249	724		
		930		453	Banloc:	s. Bocă	p. 518	Ciacova	1015	520		
				1015	1010	p. Bocă	s. 930		453			
		650	1044	300	905	p. Jebel	s. 614	834	1242	716		
		701	1056	312	917	s. Voitec	p. 602	823	1230	704		
		810		404	1015	s. Gataia	p. 508		1127	602		
		950		618	1155	s. N.-Bocșa	p. 340		951	410		
		340		951	410	p. N.-Bocșa	s. 950		618	1155		
		508		1127	602	p. Gataia	s. 810		404	1015		
		707	1101	317	921	p. Voitec	s. 555	820	1222	656		
		808	1217	433	1021	s. Vêrșet	p. 451	716	1118	556		
		1250		123		s. Timiș-Cubin	p.	330		140		
		1220		952		s. Panciova	p.	341		200		
		341				p. Panciova	s.	1220		952		
		330				p. Timiș-Cubin	s.	1250		1023		
		818	1232	443	1029	p. Vêrșet	s. 443	706	1113	546		
		845	103	514	1053	s. Jasenova	p. 414	637	1044	515		
		1120		722	1255	s. Oravița	p. 225		820	315		
		256		1042		s. Anina	p.		444	1055		
			844	1055		p. Anina	s.		255	1046		
			820	315		p. Oravița	s.		1120	722		
		851	110		1038	p. Jasenova	s. 406	630	1036	505		
		925	150		1135	s. Baziaș	p. 328	550	950	430		

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Ex. = Trenul Orient-Expres A. = Tren Accelerat, P. = Tren de persoane, M. = Tren mestecat. În rubrica stațiilor: s. = sosesc și p. = pleacă.